

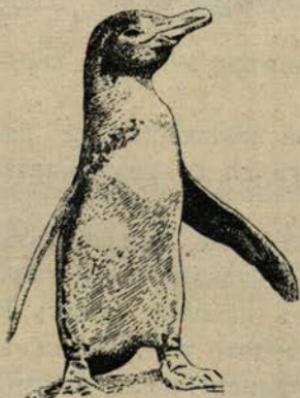
ри съ тояга. Извънредно забавна е птицата дроздъ-предсъхулиникъ; тя е безкрайно любопитна и следва всички новопристигналъ, като дебне най-малкото негово движение. Ако вие се спрете, спира се и дроздътъ; вие съдате да закусите — и той каца при васъ или трепка съ криле по колъното ви и кълве трохи.

Всичко това изглежда невъроятно, ала е така. Това толкова необикновено явление се обяснява съ обстоятелството, че у птиците въ Галапагосъ е слабо развитъ инстинкътъ за самопазене: тъ нѣма отъ кого да се боятъ, защото тукъ отсѫтствува опасностъ за птиците земни хищници.

Съ такова свойство се отличава и малката галапагоска патица, която не се плаши дори отъ пущеченъ изстрѣль, когато прелетнитъ патици сѫ много плашливи: при най-малкъ шумъ или при приближаване на човѣка, изведенажъ хвръкватъ и отлетяватъ далеко.

Голъмата синя чапла въ северните страни е най-предпазлива птица; тукъ тя, ако и не тъй „довѣрчива“, като ястrebа, все пакъ дава да се приближатъ до нея, а понѣкога дори следва човѣка. Много по-плашлива е бѣлата чапла, очевидно за това, че ловцитъ я преследватъ за прекраснитъ ѹ пера въ сватбения и периодъ.

Интересенъ е и малкиятъ галапагоски пингвинъ. На сушата той като че пълзи на „четири крака“, като се ползува едновременно, както отъ свойтъ крака, повече приспособени за плаване, тъй и отъ крилата си; затова пъкъ въ водата той се чувствува съвършено свободно и плава из-

Галапагоски пингвинъ вънредно бѣрзо.